

282

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 37272/3/2013

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 04.06.2015

Tribunalul constituit din :

Președinte : LAVINIA MAGDALENA BULGARU

Grefier : RĂZVAN MIHAI SANDA

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect *anulare act administrativ – pretenții*, formulate de reclamantul Olaru Adrian Marcel în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Sectorului 1 București și Poliția Locală a Sectorului 1 București.

La apelul nominal făcut în ședință publică, părțile nu se prezintă.

Tribunalul dispune lăsarea cauzei la a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, părțile nu se prezintă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Tribunalul urmează a reveni asupra amenzii aplicate conducătorului pârâtei Poliția Locală a Sectorului 1 București la termenul de judecată din data de 09.04.2015 pentru nedepunerea la dosarul cauzei a documentației administrative privind cererea reclamantului, având în vedere faptul că documentația administrativă ce a stat la baza emiterii deciziei de ridicare a autoturismului – HCL nr. 416/31.10.2008 și planșele foto efectuate la fața locului, au fost transmise de pârâta Poliția Locală a Sectorului 1 București prin poștă, la data de 07.04.2015, înregistrate în sistemul informatic ECRIS la data de 09.04.2015 și depuse de compartimentul arhivă al secției la dosarul cauzei la data de 09.04.2015, după terminarea ședinței.

Tribunalul reține cauza în pronunțare cu privire la excepțiile invocate în cauză și pe fondul cauzei.

TRIBUNALUL:

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea la data de 11.06.2015, motiv pentru care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 11.06.2015.

Cu recurs odată cu fondul.

Pronunțată în ședință publică azi, 04.06.2015.

~~PREȘEDINTE~~
LAVINIA MAGDALENA BULGARU

~~GREȘIER~~
RĂZVAN MIHAI SANDA

CONFORM CU
ORIGINALUL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 11.06.2015

TRIBUNALUL:

În aceeași compunere și pentru aceleași considerente,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 15.06.2015.
Cu recurs odată cu fondul.
Pronunțată în ședință publică azi, 11.06.2015.

PREȘEDINTE
LAVINIA MAGDALENA BULGARU

GREFIER
RĂZVAN MIHAI SANDA

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 15.06.2015

TRIBUNALUL:

În aceeași compunere și pentru aceleași considerente,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 19.06.2015.
Cu recurs odată cu fondul.
Pronunțată în ședință publică azi, 15.06.2015.

PREȘEDINTE
LAVINIA MAGDALENA BULGARU

GREFIER
RĂZVAN MIHAI SANDA

CONFORM CU
ORIGINALUL

287

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 37272/3/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR: 4692

Ședința publică din data de 19.06.2015

Tribunalul constituit din :

Președinte : LAVINIA MAGDALENA BULGARU

Grefier : RĂZVAN MIHAI SANDA

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect *anulare act administrativ - pretenții* formulate de reclamantul Olaru Adrian Marcel în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Sectorului 1 București și Poliția Locală Sector 1 București.

Prin încheierile de ședință din data de 04.06.2015, 11.06.2015 și 15.06.2015, ce fac corp comun cu prezenta sentință civilă, instanța a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, când a hotărât următoarele:

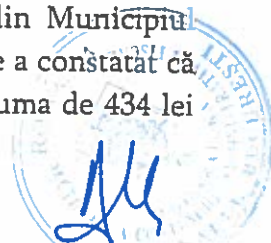
TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin *cererea* înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 37272/3/2013, ulterior modificată (*f.131, vol.I*), reclamantul OLARU ADRIAN MARCEL a solicitat în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI și POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 1 BUCUREȘTI, anularea Anexei nr.3 la Hotărârea nr.416/2008 emisă de pârâțul Consiliul Local Sector 1 București și a Notei de constatare nr.16237/24.09.2012, emise de pârâta Poliția Locală Sector 1 București, în ceea ce privește dispunerea ridicării autovehiculului și în ce privește constatarea săvârșirii contravenției de staționare în intersecție, cu repararea de către Consiliului Local al Sectorului 1 București a prejudiciului material cauzat prin emiterea unui act normativ nelegal, care a fost folosit ca temei pentru dispunerea ridicării autoturismului cu nerespectarea reglementărilor (valabile) incidente în această materie, având drept consecință obligarea reclamantului de către operatorul economic autorizat la plata sumei de 434 lei ca o condiție pentru eliberarea vehiculului din locul de depozitare, despăgubirea urmând să se facă cu indexare la rata oficială a inflației de la momentul plății "taxei" până la momentul efectuării ei.

De asemenea, prin cererea modificatoare din data de 29.01.2015, a solicitat în contradictoriu cu ambii pârâți și cheltuieli de judecată compuse din taxa sau taxele de timbru, conform chitanțelor depuse la dosar și cheltuieli poștale în sumă de 8 lei, precum și daune morale în sumă de 300 lei.

În *motivarea în fapt*, reclamantul a arătat în esență cu privire la primul capăt de cerere, că în data de 24.09.2012, în jurul orei 11:00, a staționat voluntar autoturismul cu numărul de înmatriculare B 66 NNW pe strada Buzzești, în sectorul 1 din Municipiul București, iar la ora 19:15 s-a întors la locul staționării autoturismului, unde a constatat că acesta dispăruse, astfel că, în vederea recuperării autoturismului a achitat suma de 434 lei

în beneficiul S.C. TRANSAUTO SERVICII RIDICARE S.R.L., cu bonul fiscal nr. 012102 din 24.09.2012.

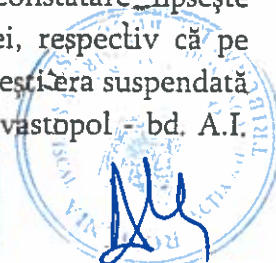
Apreciază astfel reclamantul că Anexa la H.C.L. este nelegală și nulă de drept, deoarece se referă la alt domeniu - circulația pe drumurile publice - decât cele permise de lege (O.G. nr.2/2001) și se referă la un domeniu pentru care deja sunt stabilite contravenții printr-o ordonanță de urgență a Guvernului (O.U.G. nr. 195/2002) și o hotărâre de guvern (R.A. a O.U.G. nr. 195/2002), iar prin concesionarea activității de ridicare, transport și depozitare către un operator economic privat impune suportarea de către deținătorul vehiculului nu numai a cheltuielilor pentru ridicare, transport și depozitare, ci și a unui profit consistent al operatorului privat (conform unui calcul estimativ pe care l-am făcut și pe care îl pot pune la dispoziție dacă va fi cazul).

De asemenea, Anexa 3 la H.C.L. invocă în drept Regulamentul-cadru de aplicare a OG nr.71/2002, adoptat prin HG nr.955/2004, dar acest act nu acordă competențe de a emite acte normative care să vizeze reglementarea ridicării, transportului, depozitării și eliberării autovehiculelor staționate neregulamentar. Actul normativ invocat acordă tot atât de puțin competența de a emite acte normative precum art.64 din O.U.G. nr. 195/2002, și acesta invocat; este vorba doar despre competența de a pune în aplicare reglementările existente, nu de a emite unele noi. Omisiunea Guvernului de a reglementa ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor staționate neregulamentar prin R.A. a O.U.G. nr. 195/2002 nu dă autorităților locale dreptul de a se substitui Guvernului în acțiunea de reglementare.

Referitor la capătul al doilea de cerere, a arătat reclamantul că este întocmită în baza și invocă în drept un act nelegal și nul de drept, Anexa 3 la H.C.L., are un conținut viciat și neconform cu realitatea și are o natură similară procesului-verbal de contravenție, acesta din urmă fiind completat de către o altă persoană decât agentul constatator, această persoană nefiind de față la constatarea contravenției și ridicarea vehiculului, astfel încât a procedat în esență la copierea datelor din nota de constatare în procesul-verbal de contravenție.

Totodată, cu privire la conținutul notei de constatare, a învederat că nu se poate afirma că vehiculul reprezenta un obstacol pentru deplasarea altora, dacă acesta obstrucționa traiectorii neregulamentare, într-o intersecție vehiculele își pot păstra direcția de deplasare (pot rămâne pe același drum) sau pot vira la dreapta ori la stânga, pentru a continua deplasarea pe drumul sau drumurile cu care se încrucișează cel de pe care au venit. Or, raportat la definiția legală a noțiunii de intersecție, apreciază că autoturismul proprietatea sa era staționat nu doar în afara intersecției, ci la o distanță apreciabilă de marginea ei, singura concluzie care rezultă fiind că fapta descrisă în nota de constatare nu a avut loc. Beneficiind de prezumția de nevinovăție, apreciază că nu este obligat să-și probeze nevinovăția, sarcina probei revenind poliției, acesta fiind partea în litigiu care trebuie să facă dovada că aspectele consemnate în nota de constatare sunt întemeiate și corespund realității. Din planșele foto efectuate de poliție este imposibil de stabilit dacă autoturismul era staționat în intersecție (ceea ce ar fi justificat ridicarea, cu condiția efectuării în condiții de legalitate) sau în afara ei.

De asemenea, a invocat faptul că în cuprinsul notei de constatare lipsește mențiunea a două împrejurări esențiale în aprecierea gravității faptei, respectiv că pe perioada staționării în locul indicat, circulația tramvaielor pe strada Buzești era suspendată și faptul că pe porțiunea cuprinsă între intersecția str. Buzești - str. Sevastopol - bd. A.I.

204

Cuza și intersecția str. Buzești - str. Occidentului se efectuau lucrări în zona liniilor de tramvai, această zonă fiind blocată prin parapeteți. În lipsa acestor mențiuni și doar pe baza planșelor fotografice furnizate de organul de poliție s-ar putea trage concluzia greșită că autovehiculul staționat împiedica circulația tramvaielor din ambele sensuri și nu se poate observa că autovehiculele nu se puteau deplasa în lungul liniilor de tramvai nici spre, nici dinspre intersecția în cauză spre intersecția str. Buzești - str. Occidentului, adică autoturismul staționat nu se poate considera ca obstacol pentru deplasare nici din acest punct de vedere. Nu se poate asigura obligativitatea arătării tuturor împrejurărilor care pot servi la aprecierea gravității faptei decât prin anularea notei de constatare (sau a procesului verbal care o copiază), care nu conține aceste mențiuni.

A mai arătat că fapta este încadrată greșit într-o categorie mai gravă, lipsesc și fotografiile efectuate din unghiuri relevante, nu există în nota de constatare nicio mențiune esențială în diminuarea gravității faptei și nici nu i-a fost pus la dispoziție decât cu mare întârziere, forțat printr-o acțiune în instanță, un exemplar al notei de constatare, pe care avea dreptul să o conteste.

Ca atare, apreciază că vinovat de obligarea sa în condiții de nelegalitate de către operatorul economic autorizat la plata sumei de 434 lei ca o condiție pentru eliberarea vehiculului din locul de depozitare, se face Consiliul Local al Sectorului 1 București, prin emiterea unui act nelegal, Anexa 3 la H.C.L., iar repararea pagubei cade tot în sarcina sa, în acord cu textul constituțional. În acest caz, dreptul legitim este ca actul normativ în baza căruia se ia o măsură care îl afectează inclusiv sub aspect financiar-(patrimonial) să fie legal.

Sub aspectul daunelor morale solicitate, a învederat în cererea modificatoare (*f.131, vol.I*), că la data ridicării autoturismului a ajuns la locul în care îl lăsasem staționat în jurul orei 19, iar programul de lucru la firma la care era angajat era 9 - 18, cu precizarea că, în anumite situații, era necesar să plece mai târziu spre casă. Autoturismul l-a recuperat în jurul orei 22, fapt care poate fi probat cu ajutorul procesului-verbal de contravenție, pe care este menționată ora completării, 21:45, completarea fiind făcută de către agentul de poliție aflat în incinta firmei de ridicări vehicule. La data ridicării autoturismului era remunerat cu aproximativ 50 lei pe ora de muncă. Există practica de a remunera orele suplimentare cu dublul sumei acordate pentru programul normal de muncă. Din aceste considerente, rezultă un total de 100 lei de înmulțit cu 3 ore consumate cu identificarea locului în care se află autoturismul și recuperarea sa, adică 300 lei.

În plus, a arătat că locația în care se depozitau autovehiculele ridicate de către operatorul autorizat se afla la o adresă dificil de identificat, la capătul unei porțiuni destul de lungi de drum de pământ, lipsită de iluminat stradal (a ajuns la locul respectiv pe întuneric, dată fiind ora), iar la poarta incintei a fost atacat de o haită de câini fără stăpân, probabil hrăniți de angajații firmei de ridicări.

În drept, a invocat art. 8 din Legea nr. 554/2004, art.64 alin.(1) și (3), art. 65, art.97 alin.(1) lit.d și alin.(6), art.100 alin.(1) și alin.(2) cu trimitere la art.108 alin.(1) lit.b pct. 7, art. 135 din OUG nr.195/2002, art.52 alin.(2), art.143 cu trimitere la art. 142 din HG nr.1391/2006, art.2 alin.(3) și (5) din O.G. nr.2/2001, art.3 alin.(1) lit.a și lit.f și art.5 pct.2 din OG nr.71/2002, Regulamentul-cadru de aplicare a OG nr.71/2002, aprobat prin HG nr.955/2004.

La data de 20.08.2014, pârâta POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 1 BUCUREȘTI a depus *întâmpinare (f.59-60, vol. I)*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată,

motivând în esență referitor la nota de constatare atacată, că reclamantul a contestat procesul-verbal de contravenție, iar plângerea sa a fost respinsă în mod definitiv prin decizia Tribunalului București-SCAF nr.817/17.03.2014 în dosarul nr.48005/299/2012.

La rândul său, pârâtul CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI a depus *întâmpinare* la data de 13.08.2014 (*f.63-65, vol. I*), prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, motivând în esență că din modul de redactare a art. 64 din OUG nr. 195/2002 rezultă că reglementarea în detaliu a procedurii de ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar poate fi realizată prin regulament. Același enunț este reluat și în art. 97 alin. 6 din OUG nr. 195/2002, textele de lege nefăcând trimitere la regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, pentru a fi incident art. 134 alin. 2 din același act normativ, potrivit căruia aprobarea regulamentului ar trebui realizată prin hotărâre de guvern. Astfel, în opinia sa, rezultă fără echivoc că autoritățile publice au o abilitare generală de a emite acte administrative, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii. Astfel, în baza acestei competențe generale de a emite acte administrative, autoritățile publice pot emite acte administrative pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor, chiar dacă o autoritate superioară a emis un act administrativ de reglementare generală a aceluiași domeniu, existând obligația de respectare a principiului forței juridice superioare a actului emis de autoritatea superioară ierarhic. A fortiori, autoritățile publice pot emite astfel de acte administrative, pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor prevăzute de lege, chiar dacă o autoritate superioară ierarhic nu a emis un act administrativ de reglementare generală a domeniului, deși avea o abilitare specială în acest sens. Prin urmare, „regulamentul”, în cazul specific al ridicării vehiculelor staționate neregulamentar, poate fi adoptat și prin alte acte normative decât hotărâre de guvern, iar în speță este vorba de un act al autorității publice locale, aflat în vigoare și care produce efecte juridice potrivit principiului prezumției de legalitate a actelor administrative cu caracter normativ.

Reclamantul a depus *răspuns la întâmpinările pârâților* (*f.106, 107-108, vol.I*).

Ulterior, la data de 09.04.2015, pârâtul CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI a depus *întâmpinare la cererea modificatoare* (*f.197-198, vol. I*), prin care a arătat cu privire la acordarea de daune morale, că în absența unor probe materiale, judecătorul este singurul care, în raport de consecințele suferite de partea vătămată, ar trebui să aprecieze o anumită sumă globală. Cât privește întinderea prejudiciului este evident că aceasta nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice și este necesar ca autoritatea publică să fi acționat cu vinovăție, adică să fi fost conștientă de atitudinea sa și de consecințele negative rezultate pentru petent.

Referitor la plata cheltuielilor de judecată, a arătat că pentru acordarea cheltuielilor procesuale este necesar să se ateste culpa procesuală a pârâtului.

Tribunalul a admis *proba cu înscrisuri*.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul constată că acțiunea este întemeiată în parte și o va admite ca atare, pentru următoarele considerente:

În fapt, prin dispoziția de ridicare cuprinsă în Nota de constatare seria NC nr.16237/24.09.2012, emisă de Poliția Locală Sector 1 București (*f.20 vol.I*), s-a dispus măsura tehnico-administrativă a ridicării, transportului și depozitării vehiculului marca Toyota, cu nr. înmatriculare B-02-SOZ, aparținând reclamantului, în motivarea actului reținându-se că vehiculul se afla staționat voluntar neregulamentar în intersecția Bld. I.A.

285
Cuza- str. Buzești- str. Sevastopol, în intervalul orar 11.35-11.42, creând obstacol în partea carosabilă și încălcând art. 143 lit.a raportat la art.142 lit.f din Regulamentul de aplicare a OUG nr.195/2002, actul administrativ fiind fundamentat și pe prevederile art. 7 lit.h din Legea nr.155/2010 și pe art.1, 2 din Anexa nr.3 la HCL Sector 1 nr.416/2008.

Reclamantul a formulat plângere prealabilă împotriva Anexei nr.3 la HCL Sector 1 nr.416/2008 și împotriva Notei de constatare, iar prin adresa nr.12967/08.05.2013 a Sectorului 1 București, i s-a comunicat că aceasta a fost redirecționată spre soluționare Poliției Locale Sector 1. (f.31 vol.I), iar prin adresa nr.7882/21.05.2013, Poliția Locală Sector 1 i-a comunicat că actul administrativ a intrat în circuitul civil și că până la anularea sa de către instanță, se bucură de prezumția de legalitate. (f.32-33 vol.I).

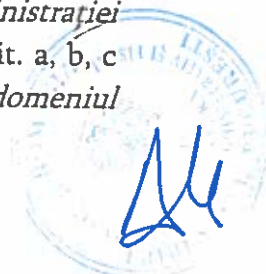
Tribunalul reține că în cauză a fost emis de către Poliția Locală Sector 1 și procesul-verbal de constatare a contravenției seria C nr. 0014324/24.09.2012 (f.22, vol.I), prin care reclamantul a fost sancționat contravențional pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 143 lit.a raportat la art.142 lit.f din Regulamentul de aplicare a OUG nr.195/2002, act administrativ pe care l-a contestat, însă prin sentința civilă nr. 8633/2013 16.04.2013 a Judecătorei Sectorului 1 București, pronunțată în dosarul nr. 48005/299/2012, plângerea sa contravențională și cererea de reparare a prejudiciului material în contradictoriu cu POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 1 BUCUREȘTI și SC TRANSAUTO SERVICII RIDICARE SRL au fost respinse ca neîntemeiate, sentința devenind irevocabilă prin respingerea de către Tribunalul București- Secția a II-a CAF a recursului formulat de petent.

Referitor la motivele de anulare a Anexei nr.3 la Hotărârea nr. 416/2008 emisă de pârâtul Consiliul Local al Sectorului 1 București, se constată că prin textul normativ s-a dispus aprobarea Regulamentului privind ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă a drumului public din Sectorul 1 și care constituie un obstacol pentru circulația publică.

Structurând criticile de nelegalitate a actului administrativ, Tribunalul reține că acestea pot fi subsumate motivului de nelegalitate constând în depășirea de către Consiliul Local al Sectorului 1 București a limitelor sale de competență și reglementarea într-un domeniu deja reglementat prin O.U.G. nr. 195/2002.

Tribunalul constată că actul normativ al pârâtului Consiliul Local al Sectorului 1 București a fost emis în baza prevederilor art. 23 alin.(1) lit.c și alin. (2) lit. a din Anexa nr. 1 a HG nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor – cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, a art. 64 alin. (1), art. 95 alin.(1), art. 96 alin.(1) și art.128 alin.(1) lit. g din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată și actualizată, precum și a art. 45 alin. (1) și art. 81 alin. (1) și art. 115 alin.(1) lit. b din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Anexa nr.1 la HG nr. 955/2004 cuprinde Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, care la art.23 alin. (1) lit. c prevede că „*Autoritățile administrației publice vor asigura administrarea drumurilor după cum urmează: [...] c) autoritățile administrației publice locale, pentru drumurile orașenești și comunale.*”, iar la art.23 alin. (2) lit. a, b, c stabilește că „*Realizarea obligațiilor administrației publice locale în domeniul*

administrării și întreținerii drumurilor și străzilor pentru a satisface interesul general de transport va asigura:

- a) creșterea capacității de preluare a traficului;
- b) îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule;
- c) creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice;(...)" (subl. n.)

În ceea ce privește fundamentarea hotărârii pe dispozițiile OUG nr.195/2002, se reține că potrivit art. 64 alin. (1) „Polizia rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz.”, iar potrivit art.95 alin.(1) din OUG nr.195/2002, „Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, altele decât cele care întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, constituie contravenție și se sancționează cu avertisment ori cu amendă ca sancțiune principală și, după caz, cu una dintre sancțiunile contravenționale complementare prevăzute la art. 96 alin. (2)”

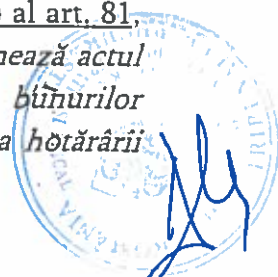
Potrivit art. 96 alin.(1) din OUG nr.195/2002, „Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.”.

De asemenea, potrivit art. 128 alin.(1) lit. g din O.U.G. nr. 195/2002, „(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții: [...] g) iau măsuri pentru ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public;[...]"

În ceea ce privește Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, potrivit art. 45 alin. (1) în exercitarea atribuțiilor ce îi revin consiliul local adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate, iar potrivit art. 81 alin. (1), „Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București se constituie, funcționează și pot fi dizolvate în condițiile prevăzute de dispozițiile prezentei legi pentru consiliile locale, care se aplică în mod corespunzător. [...]”.

Tribunalul constată însă că în raport cu limitele competențelor conferite consiliului local al sectorului, în condițiile art. 81 alin.(1) și alin. (2) lit.d, f și j din Legea nr.215/2001, activitatea de reglementare în materia acestor măsuri de ridicare, transport, depozitare și eliberare de către un operator autorizat a vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă a drumurilor publice din Sectorul 1 este circumscrisă limitelor stabilite de lege, în condițiile în care materia unde a reglementat pârâtul nu se referă nici la aprobarea bugetului local, a împrumuturilor, virărilor de credite și modului de utilizare a rezervei bugetare sau a contului de încheiere a exercițiului bugetar, nici la stabilirea de impozite și taxe locale ori taxe speciale, nici la asigurarea condițiilor necesare bunei funcționări a instituțiilor și serviciilor publice de educație, sănătate, cultură, tineret și sport, apărarea ordinii publice, de interes local.

Pe de altă parte, trebuie avute în vedere și limitele prevăzute de alin.(4) al art. 81, care, prin coroborare cu art. 81 alin.(2) lit. f din Legea nr.215/2001, condiționează actul deliberativ prin care se aprobă modul de administrare, în condițiile legii, a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului, de pe raza sectorului, pe baza hotărârii

Consiliului General al Municipiului București, de preexistența atribuțiilor stabilite prin lege sau delegate de către Consiliul General al Municipiului București. 786

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr.215/2001, *autoritățile administrației publice locale exercită, în condițiile legii, competențe exclusive, competențe partajate și competențe delegate, iar autonomia locală conferă autorităților administrației publice locale dreptul ca, în limitele legii, să aibă inițiative în toate domeniile, cu excepția celor care sunt date în mod expres în competența altor autorități publice.*

Cum pârâtul nu a invocat în cadrul procedurii administrative *existența unui act deliberativ de delegare din partea Consiliului General al Municipiului București a atribuțiilor* în materia adoptării de măsuri administrative privind vehiculele staționate neregulamentar pe partea carosabilă a drumurilor publice din sector, din interpretarea sistemică a tuturor normelor invocate de pârât, prin interpretarea coroborată a preambulului și documentației hotărârii, se reține că, în emiterea actului pendinte, acesta și-a fundamentat competența pe dispozițiile art.23 alin. (1) lit. c și ale art. 23 alin. (2) lit. a din Anexa nr. 1 a HG nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor – cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, precum și pe cele ale art. 64 alin. (1), art.95 alin.(1) coroborat cu art. 96 alin.(1) și art. 128 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

I. HG nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor – cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului juridic unitar și a condițiilor în care se desfășoară activitatea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat din localitățile unde sunt organizate astfel de servicii, precum și a activității de proiectare, executare, recepționare, exploatare și întreținere a bunurilor mobile și imobile aparținând domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale.(art.1, 2).

Așadar, dispozițiile invocate de pârât, care vizează reglementarea activității de administrare a drumurilor și a străzilor, ca și categorie de activități edilitar-gospodărești specifice realizării serviciilor de administrare a domeniului public și privat (art.15), *nu stabilesc o competență expresă a autorităților deliberative locale de a reglementa măsuri administrative de natura celor instituite, ci statuează exclusiv obiectivul acestor activități de administrare a drumurilor și străzilor*, activități pe care același text normativ le impune a fi incluse în programe de măsuri expres reglementate la art.23 alin.(3) lit.a-j, astfel:

„Autoritățile administrației publice centrale, județene și locale vor stabili un program unitar care să conducă la îndeplinirea tuturor cerințelor conducătorilor auto și pietonilor participanți la trafic, program ce va cuprinde măsuri pentru:

a) reabilitarea arterelor principale și a celor de acces în localități;

b) modernizarea intersecțiilor, podurilor, pasajelor și traversărilor subterane/supraterane;

c) reparații capitale, realizarea de covoare asfaltice, asigurarea necesarului de mijloace de producție pentru producerea mixturilor asfaltice, asigurarea cu mijloace de execuție, efectuarea lucrărilor aferente infrastructurii edilitare;

d) creșterea gradului de siguranță a circulației prin dotarea cu mijloace de semnalizare perfecționate și de dirijare automată a traficului;

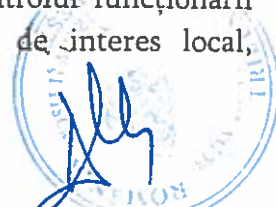

- e) realizarea arterelor pentru preluarea traficului greu din interiorul orașelor;
- f) sistematizarea rețelei de drumuri pe principiul inelar-radial;
- g) executarea lucrărilor de construire, modernizare și întreținere a străzilor și a drumurilor numai pe baza planurilor și documentațiilor de urbanism, studiilor de circulație și de trafic, cu respectarea procedurilor tehnice de execuție pentru:
1. execuția îmbrăcăminților din pavaje de piatră brută;
 2. repararea îmbrăcăminților asfaltice;
 3. execuția fundațiilor din piatră spartă într-un singur strat;
 4. execuția lucrărilor de încadrare a îmbrăcăminților;
 5. montarea bordurilor din beton pe fundație de beton;
 6. turnarea prin așternere mecanică a covoarelor asfaltice subțiri din mortar bituminos preparat la cald;
 7. amenajarea domeniului public pentru evenimente deosebite;
 8. amenajarea și întreținerea parcărilor;
 9. executarea stratului rutier din materiale granulare stabilizate cu ciment;
 10. execuția stratului de fundație din agregate în amestecuri optimale;
 11. întreținerea și repararea drumurilor publice;
 12. executarea straturilor bituminoase cilindrate din mixturi asfaltice;
- h) realizarea planurilor cadastrale, cu materializarea pe planuri a infrastructurii tehnico-edilitare aferente;
- i) coordonarea operatorilor de servicii publice de gospodărie comunală la efectuarea lucrărilor de orice natură la infrastructura tehnico-edilitară a localităților."

Prin urmare, nu se poate da HG nr.955/2004 eficiența juridică pretinsă de pârât, în sensul atribuirii de competență în favoarea consiliilor locale pentru a reglementa regimul juridic aplicabil autovehiculelor și vehiculelor oprite neregulamentar pe partea carosabilă a drumurilor publice din sector, precum și pe spațiul public și privat al sectorului și implicit în sensul adoptării de sancțiuni contravenționale și măsuri tehnico-administrative în acest domeniu.

Singurele atribuții care vizează îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule, conferite autorităților administrației locale prin actul normativ invocat, ce reglementează organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, sunt cele prevăzute expres și limitativ în Capitolul IV – Secțiunea a 2-a Administrarea drumurilor și a străzilor, art. 23-24, din care rezultă că în competența acestor autorități locale revin adoptarea măsurilor de reabilitare, modernizare, dotarea cu mijloace de semnalizare, sistematizarea rețelei de drumuri, execuția de lucrări de construire și întreținere a străzilor și parcărilor, nicidecum și competența de a adopta acte normative care să reglementeze măsuri de blocare/ridicare, transport, depozitare și eliberare a autovehiculelor sau vehiculelor oprite neregulamentar pe partea carosabilă a drumurilor publice, precum și pe spațiul public și privat al unităților administrativ-teritoriale.

Se impune a remarca, totodată, că HG nr.955/2004 a fost emisă în aplicarea OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, care prevede la art.1 ca obiect de reglementare înființarea, organizarea, exploatarea, finanțarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local,

organizate în: comune, orașe, municipii, sectoarele municipiului București, județe și/sau municipiul București, indiferent de mărimea acestora.

Din cuprinsul art.3 al OG nr.71/2002 rezultă, în mod analog, activitățile edilitar-gospodărești și acțiunile de utilitate și interes public local date în competența acestor servicii de administrare a domeniului public și privat, astfel că, printr-o interpretare logică și sistemică a dispozițiilor din precedent, se poate reține că *nici unul din cele două acte normative cu forță juridică superioară hotărârii analizate nu conferă autorității pârâte competența de adoptare a măsurilor ce fac obiectul cauzei pendinte.*

II. În ceea ce privește fundamentarea competenței de reglementare pe dispozițiile OUG nr.195/2002, Tribunalul reține că, în conformitate cu prevederile art. 64 alin.(1) și (3) din ordonanță, *„Poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz. (...)*

Ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutieră în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament.” (subl. n.)

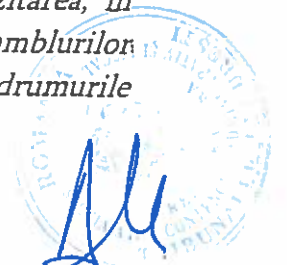
Din analiza hotărârii pendinte și a anexelor, Tribunalul constată că prin Regulamentul aferent Hotărârii atacate, pârâtul a reglementat întreaga procedură de aplicare a acestor măsuri, stabilind modalitatea de constatare a opririi, staționării sau parcării vehiculului în afara spațiilor special amenajate, precum și a celor oprite neregulamentar pe drumurile publice, incluzând, conform art.1, carosabilul, trotuarul, sau spațiile verzi.

Totodată, sunt reglementate prin același regulament operațiunile de ridicare, transport și depozitare a vehiculului, cu atribuirea competenței de aplicare a acestor măsuri în favoarea agentului Poliției Comunitare sau a celui de poliție rutieră, fiind stabilit inclusiv programul de desfășurare a acestor activități și condițiile de desfășurare a activității operatorului autorizat să desfășoare operațiunile de blocare, ridicare, transport, depozitare și eliberare a autovehiculelor.

Prin anexa nr. 4, parte integrantă din Hotărâre, sunt reglementate condițiile tehnice și organizatorice pe care trebuie să le îndeplinească operatorul autorizat care solicită atribuirea contractului de achiziție publică pentru prestarea activităților de blocare, ridicare, transport, depozitare și eliberare a autovehiculelor care au ocupat abuziv sau au blocat accesul în parcările publice, drumurile publice, trotuarele și spațiile verzi de pe domeniul public al Sectorului 1, precum și obligațiile operatorului autorizat pentru desfășurarea acestor activități, ca și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească pe toată durata valabilității contractului de achiziție publică.

În conformitate cu dispozițiile art. 97 din OUG nr.195/2002, ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar constituie o măsură tehnico-administrativă stabilită în condițiile acestui act normativ în competența polițistului rutier, iar *procedura aplicării măsurilor tehnico-administrative se stabilește prin regulament.*

Dispozițiile art.128 alin.(1) lit.g din ordonanță, invocate de pârât, conform cărora autoritățile administrației publice locale *iau măsuri pentru ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile*

publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public, nu pot fi reținute însă în acest sens, întrucât nu vizează ipoteza din cauza pendinte.

Posibilitatea de a stabili reglementări referitoare la regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule nu echivalează cu competența de a stabili și regimul aplicabil măsurilor tehnico-administrative ce au ca obiect autovehiculele oprite sau staționate neregulamentar pe partea carosabilă, în condițiile în care însăși norma-cadru privind circulația pe drumurile publice subordonează procedura efectuării acestor măsuri tehnico-administrative, reglementului prevăzut de art. 64 alin.(3) din OUG nr.195/2002, reglement aprobat prin hotărâre de guvern.

Împrejurarea că prin Regulamentul de aplicare a OUG nr.195/2002, aprobat în prezent prin HG nr.1391/2006, nu își găsește reglementare această procedură de aplicare a măsurilor de ridicare, transport și depozitare a vehiculelor staționate pe carosabil neregulamentar, nu poate fi interpretată extensiv în tăcerea legii, drept o omisiune a legiuitorului ce ar putea fi îndreptată prin voința unilaterală a autorității deliberative locale și în nici un caz nu poate justifica demersul autorității locale de a adopta reglementări într-un domeniu rezervat prin lege în competența legislativă a Guvernului României.

În acest context, Tribunalul apreciază că *numai în măsura în care prin reglement aprobat prin hotărâre de guvern în aplicarea dispozițiilor art.64 din OUG nr.195/2002, s-ar fi stabilit expres în competența consiliilor locale și inclusiv a consiliilor locale de sector, reglementarea integrală sau parțială a procedurii de ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar pe carosabil, aceste autorități deliberative ar fi putut emite hotărâri cu caracter normativ care să stabilească modul și condițiile de executare a măsurii tehnico-administrative a ridicării, competența în executarea operațiunilor de ridicare, transport și depozitare a vehiculelor, precum și condițiile tehnice și organizatorice care să fundamenteze achiziția publică a serviciului de prestare a acestor operațiuni, cu respectarea OUG nr.34/2006.*

Se impune cu necesitate astfel concluzia că actul administrativ normativ supus analizei de legalitate nu îndeplinește condițiile expres prevăzute de art. 4 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cu care (1) „*Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.*

(2) *Categoriile de acte normative și normele de competență privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constituția României, republicată, și prin celelalte legi.*

(3) *Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.” (subl. n.)*

Or, în absența unui cadru legal instituit pentru ca autoritatea publică locală să poată adopta, la nivelul ierarhiei actelor normative, reglementări de natura și cu obiectul prezentei hotărâri, aceasta nu prezintă legitimitate, neputându-se totodată, analiza în ce măsură se încadrează în limitele normelor pentru a căror executare ar fi fost adoptată și nici în ce măsură reglementările cuprinse corespund scopului pentru care s-ar fi edictat, deși, *în contextul legalității conduitei administrative, competența constituie un element inerent exercitării activității administrative.*

Cu atât mai mult, constatarea nelegalității se impune, cu cât efectul direct al aplicării acestor operațiuni constituie ingerințe efective în exercițiul dreptului de folosință asupra bunurilor mobile, din perspectiva art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce trebuie să fundamenteze un argument suplimentar ca voința legiuitorului să se exprime în mod explicit prin acte normative cu forță juridică superioară, precum hotărârea de guvern.

În același timp, potrivit art. 1 alin. (1) din OUG nr.195/2002, *circulația pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații sunt supuse dispozițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.*

Potrivit alin. (3) și (4), *autoritatea competentă în domeniul circulației pe drumurile publice privind inițierea și avizarea unor reglementări, precum și aplicarea și exercitarea controlului privind respectarea normelor din acest domeniu este Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției Române, iar reglementările privind circulația pe drumurile publice se emit, după caz, de către autoritățile publice centrale sau locale cu atribuții în acest domeniu, numai cu avizul Inspectoratului General al Poliției Române și cu respectarea acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.*

Din coroborarea acestor exigențe cu cele prevăzute de art.64 alin.(3) din ordonanță, Tribunalul apreciază că interpretarea coerentă a normelor ce preced *probează caracterul nelegal al actului administrativ emis de pârât, prin inexistența competenței de reglementare în domeniul respectiv.*

Mai mult, Tribunalul reține din oficiu că prin Decizia în interesul legii nr.5/25.05.2015 a ÎCCJ s-a stabilit că „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) și art. 135 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 5, art. 36 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 21 lit. b) și art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.*” (subl. n.)

Ca atare, în ceea ce privește Nota de constatare emisă de pârâta Poliția Locală Sector 1 București, Tribunalul reține că în aceste condiții, având în vedere nelegalitatea procedurii de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din OUG nr. 195/2002, reglementată prin Anexa nr. 1 la HCL Sector 1 București nr.416/2008, urmează să constate efectul de nulitate a actului administrativ emis în aplicarea acestui act cu caracter normativ, reținând că în cauză dispoziția de ridicare a autovehiculului, cuprinsă în Nota de constatare nr.16237/24.09.2012, nu își poate produce efecte juridice valabile ca efect al nelegalității actului normativ ce o reglementează, pierzându-și, la rândul său, prezumpția de legalitate.

Referitor la al treilea capăt de cerere, cu caracter accesoriu, ce vizează obligarea pârâtului Consiliul Local al Sectorului 1 București la plata către reclamant a sumei de 434 lei, reprezentând prestări servicii ridicare și transport, achitată de reclamant către TRANSAUTO SERVICII RIDICARE S.R.L., ca reparare a prejudiciului material cauzat prin

emiterea unui act normativ nelegal, se constată că reclamantul și-a îndreptat în mod eronat cererea de reparare a pretinsului prejudiciu cauzat împotriva pârâtului Consiliul Local al Sectorului 1 București, cu care nu justifică nici un raport juridic care să atragă răspunderea patrimonială a acesteia din urmă autorității publice, care nu este emitenta actului administrativ direct vătămător, respectiv Nota de constatare, având în vedere că lipsirea reclamantului de suma achitată pentru recuperarea autoturismului, nu poate fi analizată decât prin prisma stabilirii caracterului nelegal al conduitei agentului de poliție locală din cadrul autorității publice care a dispus măsura tehnico-administrativă a ridicării autovehiculului.

Pe de altă parte, având în vedere că reclamantului i-a fost respinsă cu autoritate de lucru judecat cererea de reparare a prejudiciului material în sumă de 434 lei, formulată în contradictoriu cu POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 1 BUCUREȘTI și cu operatorul autorizat SC TRANSAUTO SERVICII RIDICARE SRL, acesta nu mai poate solicita antrenarea răspunderii administrative patrimoniale a autorității publice care a emis numai actul normativ în baza căruia s-a dispus măsura pretins prejudiciabilă.

Referitor la daunele morale solicitate de reclamant în contradictoriu cu ambii pârâți, Tribunalul urmează a respinge capătul de cerere ca neîntemeiat, *reținând în mod esențial că nu a fost probată producerea unor prejudicii de natură nepatrimonială în forma pretinsă de reclamant.*

Astfel, este neîndoielnică și firească nemulțumirea reclamantului față de supunerea sa unor proceduri administrative excesive care vizau scoaterea din sfera sa de posesie a unui bun cu nerespectarea normelor legale, însă în fața instanței de judecată, *reclamantul are sarcina de a dovedi producerea efectivă a rezultatului dăunător direct, de natură patrimonială sau nepatrimonială al conduitei nelegale a autorității publice pârâte prin care s-a adus vătămare fie patrimoniului său, fie valorilor personalității umane.* Or, în cauză, reclamantul *doar a afirmat* existența unor prejudicii nepatrimoniale, însă nu rezultă nici un suport probatoriu al unor astfel de afirmații.

Este real că sub aspectul daunelor morale, doar întinderea prejudiciului moral adus persoanei prin emiterea actului administrativ este supusă aprecierii judecătorului, însă producerea efectivă a unor suferințe psihice, respectiv prejudicierea onoarei, reputației sau demnității reclamantului, în sensul pretins de acesta, urmau a fi dovedite, or acesta nu a înțeles să probeze că prin emiterea celor două acte administrative atacate i-au fost cauzate aceste prejudicii nepatrimoniale, în condițiile în care nu a administrat nici o probă din care să rezulte prejudiciul moral suferit, acesta neputând fi prezumat.

Prin urmare, reținând considerentele ce preced, Tribunalul va admite în parte acțiunea formulată de reclamant și, față de nelegalitatea actelor administrative emise de autoritățile publice pârâte, va dispune în consecință anularea acestora, în baza art.18 alin.(1) teza I din Legea nr.554/2004, urmând a respinge în rest acțiunea, ca neîntemeiată.

Reținând culpa procesuală a pârâților, în condițiile art.453 și 455 Cod pr. civ., Tribunalul le va obliga pe fiecare la plata către reclamant a sumei de câte 50 lei, cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând taxa de timbru, reclamantul neprobând efectuarea altor cheltuieli judiciare determinate de administrarea cauzei pendinte.

Astfel, în ce privește suma de 8 lei reprezentând cheltuieli poștale, dovedite prin chitanța emisă de Poșta Română (*f.132, vol.I*), Tribunalul constată că respectivul înscris nu probează decât faptul expedierii către Tribunalul București- Secția a II-a CAF a unei

237

corespondențe, fără a rezulta conținutul acesteia, pentru a putea fi dovedită efectuarea acestei cheltuieli aferentă litigiului pendinte, astfel că, în absența acestor probe, nu poate fi reținut caracterul fondat al pretențiilor formulate de reclamant.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul Olaru Adrian Marcel, având CNP: 1630328400121, cu domiciliul în București, sector 2, str. Cernăuți nr. 31, bl. Y4, et. 1, ap. 5, cod poștal 022183, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Sectorului 1 București, cu sediul în București, sector 1, Șos. București-Ploiești nr. 9-13 și Poliția Locală Sector 1 București, cu sediul în București, sector 1, str. Prometeu nr. 26.

Anulează Anexa nr.3 la Hotărârea nr.416/2008 emisă de pârâțul Consiliul Local Sector 1 București.

Anulează Nota de constatare nr.16237/24.09.2012, emisă de pârâta Poliția Locală a Sectorului 1 București.

Obligă pârâții la plata către reclamant a sumei de câte 50 lei fiecare, cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Respinge în rest acțiunea, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Calea de atac se depune la sediul Tribunalului București.

Pronunțată în ședință publică azi, 19.06.2015.

**PREȘEDINTE
LAVINIA MAGDALENA BULGARU**

**GREFIER
RĂZVAN MIHAI SANDA**

Pentru judecător aflat
în C.M. semnează
Președintele de Secție
Tehnored. jud. L.M.B./5 ex.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

29.04.2016
com 3 ex

